

skulde man gaa andre Veje, saa skulde man hellere tage fat paa Hesteavlforeninger og Dyrskuer, for derved naaede man ogsaa at skære Gaardmændene ned paa de gode Egne, i Stedet for, saaledes som Forslaget var, blot Gaardmændene paa de daarlige Egne.

Og jeg begrundede det med, at man kunde saa meget bedre gøre det, fordi Gaardmændene havde Lejlighed til, særlig ved Dyrskuerne, at skaffe sig Indtægt paa anden Vis, nemlig gennem Entreen til disse Skuer og saa gennem de Tombolaer, som man har Lov til at afholde i Forbindelse med Skuerne. Forholdet er jo det, at det ved Landboforeningernes Dyrskuer er tilladt at afholde Tombolaer; jeg ved ikke af, at den højtærede Justitsminister er slaaet ned paa andre end Afholdsorganisationerne med Forbud mod Afholdelse af Tombola. Det ser ogsaa efter min Mening højt mærkeligt ud. Jeg har været Vidne til oppe i Herning, at ved Socialdemokratiets Sommerfest fik man Lov til at afholde Tombola, men Afholdsorganisationerne fik Afslag. Jeg tror, der er mange, der ikke rigtig forstaaer, efter hvilke Principper den højtærede Justitsminister giver Tilladelse til disse Tombolaer, men det faar vi sandsynligvis at høre, naar den højtærede Minister faar Ordet; der er jo rettet Spørgsmaal til ham i den Anledning før.

Men jeg gik videre i Fjor, jeg henviste baade Finansudvalget og det høje Ministerium til at se paa andre Ministeriers Budgetter, henviste bl. a. til Undervisningsministeriets Budget, hvor der var opført Beløb, som jeg mente man bedre kunde skære ned end dem paa Landbrugsministeriets Budget. Jeg nævnte Forfatterunderstøttelserne, der i Fjor var opført med 165 000 Kr., i Aar med 184 000 Kr.; Beløbet til Rejseunderstøttelser til Forfattere er forhøjet med 2 000 Kr. Jeg nævnte Tilskuddet til Det kongelige Teater, der var opført med et Beløb af 695 500 Kr. Det er i Aar paa Finanslovsforslaget forhøjet til 718 600 Kr., til Trods for, at Renter og Afdrag er gaaet ned med 3 500 Kr. Der er altsaa en Forhøjelse paa mellem 26 000 og 27 000 Kr. Det ser i alt Fald for mig saadan ud, at naar det gælder Bevillinger og Understøttelser til Forfattere og til Teatre, er der ingen smalle Steder, men naar der skal skæres ned, har man fundet to Ministerier, nemlig Kirkeministeriet og Landbrugsministeriet. Jeg vil gerne sige her — ogsaa for at det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen ikke skal misforstaa min Stilling —, at den Udvikling vil jeg ikke være med til at arbejde for.

Jeg vil dernæst gerne fremsætte nogle

Bemærkninger i Anledning af den Kritik, der er rejst imod Over-Skyldraadets Forhøjelser af Ejendomsskyldsansættelserne. Jeg skal i og for sig ikke rette nogen Kritik, for jeg maa jo tro, at naar baade Over-Skyldraadets Formand og de ærede Medlemmer af Over-Skyldraadet hævder, at de er i fuld Overensstemmelse med Loven, er det rigtigt, men man maa forstaa, at det vækker Bekymring særlig ude i Husmandskredse, naar man Gang paa Gang faar det Budskab, at der, hvor Ansættelsen særlig skal sættes op, det er for de smaa Landbrug. Det vækker saa meget mere Bekymring, som vi indenfor Husmandsbevægelsen i al den Tid, vi har haft denne Beskatning, har hævdet, at det var et uretfærdigt Beskatningsgrundlag. Derfor gør det dobbelt ondt, hver Gang der kommer Paalæg om, at særlig Ansættelserne for de mindre Landbrug trænger til at forhøjes. Der er imidlertid et lyst Moment i dette Forhold, og det er dette, at Over-Skyldraadets Formand nu endelig har indset, at det er et uretfærdigt Grundlag. Han udtrykte det saa kategorisk, at han sagde, at det er en uretfærdig Beskatning af Husmandsfamiliens Sved; det kan jo ikke siges mere kategorisk, og det er det, vi har hævdet hele Tiden.

Derfor tror jeg, at Tiden er inde til at søge at komme væk fra det Grundlag for Beskatningen, og derfor paaskønner jeg, at den højtærede Indenrigsminister allerede ved Samlingens Begyndelse har forelagt et Lovforslag om kommunal Grundskyld. Det er mit Haab, at det skal lykkes ham i denne Samling at faa det Lovforslag gennemført, saa at vi kan komme væk fra dette uretfærdige Beskatningsgrundlag over til et mere retfærdigt Grundlag for vore kommunale Ejendoms-skatte. Jeg tror, vi skal ligesom udnytte den Misfornøjelse, der er kommet frem over det, Over-Skyldraadet har foretaget sig, udnytte den i Retfærdighedens Tjeneste til at faa Loven ændret.

Maa jeg saa til sidst gøre nogle Bemærkninger om det Spørgsmaal, der maaske har været mest fremtrædende under denne Finanslovdebate, nemlig den Kri-situation, vi paa en vis Maade er inde i, men som vi sandsynligvis vil komme dybere ind i, og Spørgsmaalet om, hvad der fra Rigsdagens Side kan gøres for at mildne de Følger, som f. Eks. Kronestigningen har for vort Erhvervsliv. Jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Vesterager, der i Aftes meget stærkt krævede at faa at vide af Regeringen, hvad den vilde.